

S.O.S. samoerairtraining

Een unieke vriendschap met een grandmaster

Charlotte Doornhein

Colofon

© 2023 Droomvallei Uitgeverij, Charlotte Doornhein

Eerste versie, oktober 2023

Tekst: Charlotte Doornhein

Cover ontwerp: Jurn Wilders

Illustratie samoerai: Jurn Wilders

Foto's: Marloes Voogsgeerd, Simone de Klerk en uit de privé collectie van de auteur

Vormgeving: Droomvallei Uitgeverij

<http://www.prachtboeken.nl>

ISBN: 978-94-93314-23-8

Alle rechten voorbehouden.

Dit boek wordt opgedragen aan alle grandmasters uit het verleden, heden en de toekomst. Jullie jiu-jitsu en levenslessen zijn enorm waardevol.

“Dit boek is voor zowel kinderen als volwassenen boeiend om te lezen. In het begin wil de samoerai alles leren en doen, net zoals tegenwoordig in het Jiu Jitsu, het halen van banden. Naarmate de samoerai ouder wordt, zet hij dit opzij en gaat op zoek naar harmonie en welzijn. Het gaat er uiteindelijk om wat je voor een ander kan betekenen. Blij zijn voor een ander geeft je dan veel voldoening. Samen trainen en elkaar helpen is ook in het Jiu Jitsu het belangrijkste.”

Mario den Edel, 10e dan Jiu Jitsu, oud-directeur Internationale Jiu Jitsu Federatie (IJFF), oud-bondscoach Jiu Jitsu, tweevoudig Europees Kampioen Jiu Jitsu & founder van Het Duo System, Fighting System, E-Bo-No-Kata en Ne-Waza Kata.

“A beautiful tale set in Brasil that spans generations, is full of adventures and has wonderful characters, plus it is bursting with great lessons for children of all ages. We know that young people don't want to be told how to live their lives but gain wisdom and knowledge from stories. Whilst this is a children's book I am sure that any adults who read it will also see and feel that many important life lessons are contained within its pages.”

Dr Arne Rubinstein, CEO and Founder of the Rites of Passage Institute in Australia.

©Jurn Wilders

1977

LANG

GELEDEN

Oom Brio en het kietelmonster

Een telefoongesprek

‘Wat is er aan de hand, Alvaro?’ Brio drukt de hoorn van de telefoon dichter tegen zijn oorschelp. ‘Praat eens rustig, zo kan ik je niet verstaan, mijn goede vriend.’

‘Het gaat om Raul, om mijn zoon. Ik weet niet goed hoe ik het uit moet leggen. Het lijkt soms wel alsof hij niet áán staat. Alsof hij niet in zijn lichaam zit. Hij doet alles langzaam. Hij loopt langzaam. Hij leert langzaam. Zijn mond staat vaak open. Het lijkt wel of hij half slaapt.’

‘Hoe oud is Raul nu?’

‘Hij is bijna drie jaar.’

Brio wrijft nadenkend over zijn hoofd. ‘Hoe zijn Rauls reflexen en spieren?’

‘Goed, ik oefen steeds met hem. Ik leg hem op zijn rug en beweeg zijn armen en benen zoals je mij geleerd hebt. En ik laat hem op mijn buik of op mijn rug paardje rijden. Dan gilt hij het uit van de pret. Hij klampt zich goed vast en valt er niet af. Motorisch is alles in orde.’

‘Het wordt tijd dat hij op een echt paard gaat zitten. Die jongen moet naar buiten, de natuur in. Kom met hem zondag naar mijn ranch, dan gaan we met Raul paardrijden. En breng je kimono mee. We nemen Raul mee de dojo in. Het wordt tijd dat hij zijn eerste jiu-jitsules krijgt.’

‘Hoe mag hij je noemen op de mat? Professor Briosso?’

‘Oom Brio. Ik ben zijn oom Brio. Tot gauw, goede vriend.’

‘Dank goede vriend, dank voor je hulp.’

Brio plaatst de hoorn terug op het telefoontoestel. Hij krabt aan zijn kin. Zijn nagels glijden langzaam over de gebruikte huid. Door het raam ziet hij het meer en de omringende bergen. Zijn vallei. Een warm gevoel verspreidt zich door zijn borstkas. Dit is zijn thuis. Hier gaat hij die kleine jongen helpen. Brio mompelt zachtjes voor zich uit. ‘Raul ... Die naam betekent wijs heerser, een raadsman. Als je groot bent, dan doe je je naam vast eer aan. Je motor hoeft alleen maar op toeren te worden gebracht. Je vader en ik gaan je leren om in beweging te komen.’

Naar de ranch

Raul zit met papa Alvaro in de grote glimmende auto. Papa zingt liedjes. Raul zingt lekker hard mee. Hij mag op een paard zitten.

‘Hoe groot is het paard, papa?’

‘Groter dan jij.’

‘Hoe heet het paard?’

‘Ik weet het niet, Raul.’

‘Het paard heet Paloma.’

‘Dat is toch de naam van onze hond Raul? Ik denk niet dat het paard ook zo heet.’

‘Ja hoor.’ Raul knikt bedachtzaam zijn hoofd. ‘Het paard heet Paloma.’

Raul kijkt naar buiten. Het is groen. Ze rijden door de bergen. Paloma heet zijn paard. Het is een lief paard. En sterk. Een sterk paard. Ze kan Raul tillen en papa. En heel hard rennen. En vliegen. Ze vliegt naar de zee. Paloma kan onder water zwemmen. Ze kan naar de wolken vliegen. En heel hard brullen. Paloma kan ...

Toet-toet, toeeet!

‘Wakker worden Raul, we zijn bij de ranch van oom Brio.’

Lago Secreto, Briosio Silva, no 440, staat er op het bord bij de ingang. Het witte hek staat al uitnodigend open. Alvaro stuurt de auto de lange oprijlaan in, sluit het hek achter zich en rijdt verder. De zon schijnt door de hoge rij naaldbomen en werpt schaduwen op het pad.

Raul wrijft in zijn ogen. Uit een ooghoek glijdt traag wat traanvocht.

‘Wakker worden, jongen.’ Alvaro raakt zijn zoon bij zijn schouder aan.

Raul kreunt zachtjes. Opeens is hij klaarwakker. Hij duwt zijn billen in de stoelzitting, strekt zijn rug uit en kijkt naar buiten. ‘Waar is Paloma?’

Alvaro parkeert zijn auto onder de grote houten carport.

‘Kom, we gaan oom Brio gedag zeggen.’

‘Waar is Paloma?’

‘Dat vragen we aan oom Brio.’

‘Goedemorgen Brio, dierbare vriend, alles goed?’ Alvaro loopt met grote stappen op zijn vriend af en omhelst hem.

‘Goedemorgen Alvaro, fijn dat jullie er zijn. Ik voel me prima.’ Oom Brio straalt. ‘Hallo Raul, hoe is het?’

‘Waar is Paloma?’ vraagt Raul.

Alvaro fronsst zijn wenkbrauwen. ‘Raul, geef oom Brio eerst netjes een hand, kijk hem in de ogen en zeg goedemorgen. Daarna gaan we wel bij de paarden kijken. Brio, hij is ervan overtuigd dat het paard waar hij op gaat rijden Paloma heet, net als een van onze honden.’

Brio en Raul schudden elkaar de hand. ‘Goedemorgen!’ roepen ze allebei tegelijk. Brio lacht en pakt Raul op. ‘Ik heb een lief lichtbruin paard waar je vanmiddag op mag rijden. Ze heet eigenlijk Pamela, maar dat vind ik niet zo’n mooie naam. Vanaf vandaag zal

ik haar Paloma noemen. Vind je dat een goed idee?’

Raul knikt blij met zijn hoofd. ‘Gaan we naar Paloma kijken?’

‘Natuurlijk jongen, we gaan nu meteen bij Paloma kijken. Het is vandaag Raul-dag. Ken je die dag?’

‘Nee.’

‘Ik heb ook nog nooit van een Raul-dag gehoord, Brio,’ lacht Alvaro. ‘Wat is dat voor een bijzondere dag?’

‘Een feestdag waarop we alleen maar dingen doen die Raul leuk vindt,’ glimlacht oom Brio. ‘Als we de paarden hebben gezien, gaan we wat drinken op de veranda. En daarna heb ik een verrassing voor je, Raul. Een hele mooie verrassing.’

In de dojo

‘Waarom is de grond groen? Is er gras in dit huis?’

‘Het zijn zachte matten. Dit is de dojo Raul. Hier geef ik les in jiu-jitsu.’

‘Mag Paloma hier ook komen?’

Oom Brio lacht. ‘Nee, Paloma en andere dieren mogen niet in de dojo.’

‘Waarom niet?’

‘We trainen op deze matten. Ze moeten schoon blijven, dus er mogen geen dieren met vieze poten op lopen. Een goede hygiëne is heel belangrijk. Schone matten. Schone kimono’s, dat zijn die witte pakken die we aan hebben. En schone mensen. Je hebt je toch wel gewassen vanochtend, Raul?’

‘Ja.’ Raul knikt.

‘Alvaro, heeft Raul zich vanochtend goed gewassen? Anders kan ik niet met hem trainen!’

‘Ik weet het niet, Brio.’ Alvaro glimlacht. ‘Misschien moet je even aan hem ruiken? Ga maar op je rug liggen, Raul.’

‘Ja natuurlijk,’ knikt Brio. ‘Dat zal ik doen!’ Hij steekt zijn neus in de lucht. ‘Snif snif. Wat ruik ik?’ Brio pakt de kleine voetjes van Raul